

Nový Jeruzalém č. 2/2022

Zpravodaj pro 266. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Bedřichově u Lysic – ve čtvrtek 10. února 2022 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí:

V úterý 11. ledna 2022 na mši svaté NJ bylo takřka 200 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu šesti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrně a obětavě spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Miroslava Kulífae při pouti Nový Jeruzalém ve Velkém Meziříčí:

Evangelium: Jan 2,1-12 **Bratři a sestry**, v neděli jsme **svátkem Křtu Páně uzavřeli vánoční období**, z presbytářů kostelů odstranili vánoční stromy, a už jen několik zbylých stromků bez osvětlení, betlémy a jesličky nám až do Hromnic můžou nostalgicky připomenout svátky Spasitelova narození. Minulý čtvrtek jsme si o slavnosti **Zjevení Páně** připomněli historickou chvíli, kdy se nově narozenému Spasiteli přišli poklonit mudrci od východu, v neděli o svátku **Křtu Páně** jsme společně s Janem Křtitelem a ostatními přítomnými slyšeli hlas z nebe, který o Ježíši prohlašuje: **"Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení."** A v neděli společně **s Marií a dalšími svatebními hosty budeme v Káně Galilejské „svědky počátku znamení, která Kristus učinil“**. Co mají tyto tři události: zjevení mudrcům, křest v Jordánu a svatba v Káně **společně?** Všechny tři události mají **společný smysl a cíl: ukázat Ježíšovu božskou moc. „To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili“** čteme v Janově evangeliu.

Právě evangelista Jan klade na poslední zmiňovanou událost obrovský důraz. Proměnit vodu ve víno, to doopravdy není něco, co se vidí každý den. Ale **mějme na paměti, že Ježíš nikdy nedělá zázraky, aby lidi samoučelně ohromil a přivedl do úžasu**. Ježíš není z těch, kteří potřebují dokazovat druhým svou sílu a mimořádné schopnosti! A to přesto, že my lidé jsme už jednou takoví! My **chceme vidět zázraky abychom uvěřili, abychom sami sebe přesvědčili a utvrdili!** A proto jak v minulosti, tak i dnes vyhledáváme různé senzace, eucharistické zázraky, korporály potřísněné krví kapající z hostie, neváháme putovat stovky kilometrů, abychom na vlastní oči zázrak viděli anebo se alespoň ocitli na místě, kde se některý z nich odehrál.

Ježíšovi ale nejde o senzaci. Ježíšovy zázraky na sebe nutně strhly pozornost, ale nebyly to chtěné poutače pozornosti, nýbrž **Ježíš je zamýšlel jako znamení, znaky**. Co to je znak? Jedna z jeho definic říká, že znak je něco, co stojí za něco jiného, co zastupuje něco jiné než sebe sama. Proto Ježíšovým úmyslem nebylo ohromit nečekaným, ale **přimět k pochopení nečekané skutečnosti, tedy té skutečnosti, která za těmito znameními – znaky, stojí**.

Co stojí za znameními v Káně Galilejské? Je jen málo jednotlivých Ježíšových zázraků, jejichž teologické analýzy by vydaly na celé knihovny, ale právě proměna vody na víno mezi ně rozhodně patří. **Proto se nám lehce může stát, že přes spoustu listů neuvidíme kmen stromu**. A přesto stačí málo – všimnout si jednoho zdánlivě zanedbatelného detailu: **voda, kterou Ježíš proměňuje na víno, nebyla primárně určena k pití, měla spíš plnit kultickou funkci u židovského rituálního očišťování**. Její účel tedy nebyl čistě praktický – tedy uhasit žízeň anebo zbavit se nečistot na rukou a na pažích – ale především náboženský. A právě v tomto detailu spočívá význam tajemného znamení – nikoliv voda k osvěžení těla ale **voda k duchovní, obřadní očištění je proměněna na víno!**

Ježíš rád zachránil mladé manželé před ostudou, která by hrozila v případě nedostatku vína. Avšak využívá příležitosti, aby na zázračném znamení ukázal, že **on je ten, který má touhu a zároveň moc proměnit všechny staré zákony, nařízení a obřadní předpisy do svého jediného nového zákona. A tím zákonem je zákon lásky**.

To, co bylo před Ježíšem, bylo bez chuti, bez vůně a bez barvy, to, co přichází s Ježíšem je chutné, voňavé, má to barvu a i ti, kteří víno moc nepijí, nemůžou popřít jednu mimořádnou vlastnost, kterou víno má, a to že v přiměřeném množství pozvedá ducha ze skleslosti. A **není náhodou ani to, že si Ježíš jako příležitost k tomu znamení vybírá svatební hostinu, hostinu, která oslavuje lásku, která svedla v jeden životy dvou mladých manželů**.

Má však znamení v Káně z doby před dvěma tisíci let nějaký konkrétní dopad i na náš život v moderním 21. století? Ovšem že **má a veliký. Bůh nám tímto znaméním nepřestává dokazovat, že on je ten, kdo dokáže proměnit náš život od základů**. Když se necháme proměnit, tak naše nemastné neslané bytí, náš život bez chuti se může proměnit v jednu velikou radost! Je jenom na nás, jestli před něj postavíme nádoby s vodou. **Vodou každodennosti, vodou naší nedostatečnosti a našich slabostí. Bůh totiž dokáže znovu vložit život a vnést smysl všude tam, kde to již my lidé pokládáme za nemožné**. Boží láska je ono „dobré víno“, které chce dodat chuť a vůni našemu monotónnímu a někdy až nudnému životu. Není to víno, ze kterého na druhý den bolí hlava, ale víno radosti opravdové a trvalé.

My křesťané se snažíme – anebo se alespoň máme snažit – žít tak, abychom měli s těmi, kteří nás předešli na věčnost a s Kristem účast na věčné hostině v nebi. Ale **již zde na zemi nás Ježíš zve ke společné hostině – a tou je eucharistie**, kterou budeme nyní společně slavít a ve které on sám sebe dává pod způsobem chleba a vína – **abychom z ní mohli jako svatebčané v Káně čerpat radost, pokoj a sílu. A také vzájemnou lásku. Protože kde je přítomen Kristus, tam jsou tyto všechny v plnosti**.

Sbírka - po uhrazení nutné režeje NJ jsme darovali 19 700 Kč na hospic sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí. Pán Bůh zaplat'.

Poděkování patří také místnímu faráři a děkanovi P. Pavlovi Šenkyříkovi a farníkům z Velkého Meziříčí, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Bedřichově u Lysic, kterým je P. Mgr. František Vladimír Hubálovský, OFMConv, administrátor u sv. Janů v Brně (Minorité):

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Jmenuji se Vladimír Hubálovský a narodil jsem se 28. 2. 1982 v Bruntále. Po vystudování šestiletého gymnázia jsem studoval historii na Slezské univerzitě v Opavě. Tento obor jsem ale nedostudoval, protože jsem po třech a půl letech studium ukončil a vstoupil jsem do františkánského Řádu minoritů. Řeholní formaci jsem začal ročním postulátem v Jihlavě a pak jsem pokračoval ročním noviciátem v polských Smardzewicích, po kterém jsem složil své první řeholní sliby. Poté jsem šest let studoval teologii v Bratislavě, kde jsem měl další řeholní formaci. V r. 2013 jsem složil doživotní řeholní sliby a v r. 2014 jsem byl vysvěcen na jáhna. V tomtéž roce, po ukončení studia teologie, jsem začal své působení v našem minoritském klášteře a farnosti v Jihlavě. Po třech letech, v r. 2017, jsem byl tamtéž vysvěcen na kněze. V současnosti, od října r. 2020, jsem administrátorem naší minoritské farnosti u kostela sv. Janů v centru Brna.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Být slušným člověkem, skromností, úctě k lidem a od malička mě vedli k víře.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Až do svých 20 let jsem nikdy nad povoláním kněze nepřemýšlel (i když jako malý kluk jsem si občas na kněze hrál). Všechno ale změnil rok 2002, kdy jsem byl poprvé na Františkánském setkání mládeže, organizovaném Řádem minoritů na Cvilíně u Krnova. Tam jsem se poprvé setkal s muži – řeholníky a s osobou sv. Františka z Assisi a to všechno mě velmi nadchlo. Asi měsíc potom jsem byl na celostátním setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou. A tam se mi stala jedna zvláštní věc. Jednou jsem tak seděl na prostranství u hlavního pódia a viděl jsem v dále jít dva františkány. V tu chvíli jsem „uslyšel“ hlas: „Co kdybys byl mezi nimi?“ V tu chvíli jsem si řekl, že je to nesmysl a hned jsem tuto myšlenku zaplašil. Ale během dalších čtyř let se stále objevovala a přicházely i další impulzy, které mě utvrdily v tom, že mám být knězem v Řádu minoritů.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

V životě mě oslovilo několik kněží svým životem, modlitbou, svými slovy. Ať už o. Antonín Krejčířik, který působil dlouhé roky u nás v Bruntále nebo několik spolubratrů minoritů. Ale dá se říct, že jsem se setkal i se „vzory“, které následovat nechci, ale i za to jsem Bohu vděčný.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Nejdůležitější je být s Pánem, hledat vždycky jeho, jeho vůli, jeho sny, jeho slova. Potom být s lidmi a pro lidi, být jim blízko a mluvit tak, aby to pro ně bylo srozumitelné a dotýkalo se to toho, čím žijí. A nejkrásnější je pro mě to, že jim můžu přinášet Ježíše všemi těmi způsoby, které může kněz.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Hlavní je, aby na prvním místě on sám žil víru ve všech oblastech svého života, každý den. Aby jeho život nebyl v rozporu s jeho slovy a jeho vírou. A aby hledal Boží vůli ve svém životě.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na ...(ze sbírky se hradí režie, autobusy a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant).....?

Nechám to na těch, kteří ji mají na starosti, ať rozhodnou co nejlépe..... Sbírkou obětujeme na opravu kostela svatě Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou. Zde je farářem rodák z Bedřichova – P. Tomáš Holcner, který má tuto nepředstavitelně náročnou opravu na starosti.

Na co se nejvíc těšíte?

Nejvíc na to, co má pro mě Bůh připravené, o čem třeba ještě ani nevím. Protože On to vždycky připraví nejlíp a nejkrásněji.

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Radost mi udělaly Vánoce, probíhající synoda, že vidíme světlo na konci tunelu pandemie a radost mi vždycky udělá dobrá knížka nebo dobrý film.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Rodiny potřebují doprovázet, potřebují naše modlitby, slyšet, vidět a zažívat, že má smysl žít s Bohem, že věřících rodin není málo. Potřebují přítomnost kněze mezi sebou, slyšet podporu a povzbuzení, dodávat naději.

Poděkování a prosba otce biskupa Vojtěcha.

V pastýřském listu našeho diecézního biskupa na začátku 245. Výročí založení Brněnské diecéze zazněla tato slova: *V této souvislosti děkuji vám všem, kteří se za diecézi a její dobré fungování na všech úrovních modlíte, vám, kteří ji jakýmkoliv způsobem podporujete, ale zvláště vám, kteří se na jejím chodu konkrétně podílíte. Děkuji i vám všem, kteří se modlíte za svého biskupa a nyní také za jeho nástupce.*

Se starostí o diecézi mne tíží jedna věc, která se dotýká nás všech. Je to klesající počet duchovních povolání. Loni byl vysvěcen jeden jáhen, jeden kněz a do semináře byl za naši diecézi přijat pouze jeden kandidát. A tak vás prosím rovněž o modlitby za nová povolání ke kněžství. Prosím i o modlitby za kněze ve vašich farnostech, aby věrně obstáli v náročné službě a i v této složitě době vydávali svědectví o Kristu ... (z přílohy č. 2 ACEB 01/2022)

Už dvacátý třetí rok se scházíme v různých farnostech na poutích NJ a modlíme se každý den modlitbu svatého růžence o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání. Začátky byly velmi opatrné a rozpačité. Zažili jsme také vrchol – stovky účastníků a rezervaci termínu poutí na několik roků dopředu. Nyní se zdá, že nejenom vinou současné situace prožívají poutě NJ na Vysočině útlum. Mnoho těch, kteří začínali a patřili k „oporám týmu“ doputovalo do Nebeského Jeruzaléma. Nemůžeme posílat autobusy, a tak dál a tak podobně. Často také slyšíme poznámku: „Je toho všeho moc, máme málo času.....“ Myslím si, že je třeba si odpovědět na otázku co je v životě nejdůležitější, co je důležité a co není – v osobním životě a také v životě Církve.

K záležitosti, která tíží otce biskupa a pro povzbuzení a oživení plodnosti našich farností a diecéze co se týká duchovních povolání: Na jednom semináři udělali se studenty pokus, který měl podstatu společnou s Ježíšovým podobenstvím o Milosrdném samaritánovi (Lk 10). Do cesty jim „nainstalovali“ zraněného, bezmocného člověka a sledovali, jak se budoucí kněží

zachovají. Zda jako kněz nebo levita anebo jako milosrdný samaritán. Pak se ptali těch, kteří nemocného obešli, proč mu nepomohli. Důvod byl jednoduchý – ne, že nechtěli pomoci, ale spěchali na určitou hodinu splnit daný úkol. Neměli čas. A z toho vyplývá otázka pro každého z nás: „Co dělám pro to co Církev, naše diecéze, farnosti a tím každý z nás potřebujeme?“ Co nám k tomuto říká Pán Ježíš: „Žeň je hojná, ale dělníků je málo. Proste, aby Pán poslal dělníky na svou žeň.“ Doufám, že každodenní modlitby NJ pomohou a ještě jednou prosím o vytrvalost.

Modlitba za nového biskupa

Milé sestry, milí bratři, jak už víte, po dosažení 75 let věku jsem zaslal papeži Františkovi svou abdikaci a prosím vás, abyste jeho rozhodování o budoucnosti brněnského biskupského stolce provázeli svými modlitbami. Pokud se chcete modlit společně, můžete použít modlitbu uvedenou níže.

Váš biskup Vojtěch

Modlitba za nového biskupa: Bože, Dobrý pastýři, svěřujeme ti jmenování nového brněnského diecézního biskupa a prosíme: ved' mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpovědnost. Dej nám takového biskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pozvánky, nabídky.

Milí bratři a sestry, pokud budete **potřebovat kněze pro někoho, kdo je v nemocnici:** Od 1. 10. 2019 byl pověřen **katolický kněz P. Sylwester Jurczak**, farář na Fryšavě, duchovní službou a pastorační v nemocnici v **Novém Městě na Moravě**. Kněz bude přítomen v nemocnici po telefonické dohodě, on Vám poradí, jak postupovat. Služba kněze: pomazání nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473**.

Plán poutí na rok 2022 14. 5. poutní výlet rodin s dětmi

15. – 17. 7. – Západní Čechy VI.

21. – 27. 8. - XXII. pěší pout' na Velehrad

10.9. – XVIII. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubička

17. 9. - Králíky

Plán poutí NJ na rok 2022:

2022	12.duben Měřín	12. květen Bohdalov	14. červen Olešná
	12. červenec	16. srpen	13. září Pavlov
	13. říjen	15. listopad	13. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 267. pout' NJ – do Křižanova - v úterý 15. března 2022 v 17 hodin. Hl. celebrant P. Mgr. Ing. Jaroslav Sojka, farář ve Vranovicích nad Svratkou, Ivani, Pouzdřanech a Přibicích.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2022. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970